

Dossier Jeugdzorg (verhaal van Henk)

Ik heb mijn beide zoons en ik hebben elkaar al twee, bijna drie jaar niet gezien, ze zijn nu 13 en 17 jaar en zijn na twee jaar onder toezicht van jeugdzorg te hebben gestaan, volledig tegen mij geradicaliseerd. Meerzijdige partijdigheid is een belangrijk thema in het werken met kinderen. Ik vind deze belangrijke eigenschap niet terug bij geen van de betrokken jeugdzorginstellingen.

Mijn zoons werden als gevolg van meerdere suïcidepogingen van de moeder van onze kinderen onder toezicht gesteld. Uit professioneel onderzoek door Fier Fryslân, voorafgaand aan het raadsonderzoek bleek dat onze kinderen niet door mij waren beschadigd, geen vaderangst of vaderhaat hadden, of in een loyaliteitsconflict verkeerden. Na twee jaar kinderbescherming bleek hun situatie rigoureus te zijn verslechterd. Ik ging op zoek naar de oorzaak maar ondervond daarbij veel tegenwerking van de raadsmedewerkers, haar klachtencommissie en zelfs haar directie. Niemand scheen geïnteresseerd in de oorzaak van de ontwikkelingsbedreigingen van onze kinderen. De Raad voor de Kinderbescherming stond slechts open voor één scenario' Vader was de dader en moest daarvoor gestraft worden. Een vooringenomen conclusie die niet in het belang van de veilige en evenwichtige ontwikkeling van onze kinderen bleek te zijn.

Uit mijn onderzoek kwam naar voren dat de betrokken raadsonderzoeker niet was aangesloten bij het SKJ of enige ander beroepsvereniging. Wij als ouders hadden daardoor niet de zekerheid van een zorgvuldig en professioneel uitgevoerd raadsonderzoek en kon ik nergens terecht met klachten over de raadsonderzoeker, waardoor de RvdK artikel 4.2.1 van de jeugdwet schond. De zorgen hierover bleken terecht, de raadsonderzoeker stelde, zonder daar enige onderbouwing voor te leveren, dat ik mij schuldig maakte aan huiselijk geweld tegen één van mijn kinderen. Hoewel onze kinderen volgens de raadsonderzoeker gevaar liepen, initieerde zij geen bescherming voor onze kinderen, noch bood zij de, volgens haar, mishandelende ouder een in dergelijke situaties gebruikelijke, therapeutische behandeling tegen zijn/haar mishandelende gedrag. De raadsonderzoeker vond het niet nodig de initiële zorgmelding door de schooldirecteur in haar onderzoek te betrekken.

De eindverantwoordelijke teamleider A. Woelk, legde van stond af aan een zeer negatieve grondhouding tegen mij aan de dag, maar toonde zich niet transparant over haar motieven daarvoor. In ieder geval meende zij achter mijn rug om, dus zonder het noodzakelijk hoor en wederhoor te betrachten een melding aan de politie te moeten doen. De teamleider deed haar melding omdat ik mij beklagde over het raadsonderzoek en daarbij het adres van de raadsonderzoeker vermeldde. Ik vermeldde haar adres omdat er getuige haar e-mailadres, A.Jager1@rvdk.minvenj.nl meerdere personen met de naam a. jager bij de RvdK op de loonlijst stonden.

Een melding van een teamleider van de Raad voor de Kinderbescherming wordt serieus opgepakt door de politie, die mij terstond, eveneens zonder hoor en wederhoor in mijn bewegingsvrijheid beperkte. De teamleider misbruikte haar dominante positie om mij in een kwaad daglicht te plaatsen.

Van ongekwalficeerde en vooringenomen medewerkers die ook nog eens een standpunt tegen mij meenden te moeten innemen kan geen objectief raadsrapport worden verwacht.

Het op deze manier tot stand gekomen raadsrapport vormde wel de opmaat voor het verregaand demoniseren van mij als mens en vader, alsook voor een aantal zeer discutabele beslissingen, de ketenpartner van de RvdK, het regiecentrum bescherming en veiligheid te Leeuwarden, RBV, vaardigde meteen een omgangsregeling van één uur per maand uit, zette van stond af aan in op een 'traject zonder vader', las ik in de door de gezinsvoogd onderschreven verklaring, voegde de daad bij het woord door communicatie verboden uit te vaardigen en de omgang tussen vader en zoons al na drie maal één uur definitief te beëindigen. De RvdK toont zich niet al te kritisch in haar werving- en selectiebeleid want deze gezinsvoogd is nu werkzaam als raadsonderzoeker bij de RvdK. Het 'belonen' van een strijdig met wetgeving en beroepscode jeugdzorgwerker, geeft te denken over de werkwijze van de RvdK.

De Raad voor de Kinderbescherming heeft door de herhaalde inzet van niet op de werktoedeling beruste medewerkers, tegen haar eigen protocollen en wettelijke regelgeving gehandeld.

Uit het toetsingskader Verantwoorde Hulp Voor Jeugd van de Inspectie Jeugdzorg.

5.2 De instelling zet gekwalificeerde professionals in. De instelling zorgt voor een verantwoorde werktoedeling. De instelling zet professionals in die aantoonbaar zijn geschoold voor de functie die zij uitoefenen...

Na een jaar ots rapporteerden meerdere artsen, waaronder de eigen huisarts, forse toename van de ontwikkelingsbedreigingen van onze kinderen, RBV ondernam hierop geen enkele actie, waardoor het kon gebeuren dat na twee jaar kinderbescherming, het RBV zich genoodzaakt zag om onze inmiddels ernstig getraumatiseerde kinderen onder behandeling te stellen van een professioneel traumacentrum. Saillant detail is dat het RBV, nog voor de kinderen aan te melden bij het traumacentrum, al had besloten de kinderbescherming te beëindigen.

In het recente verleden zijn door verschillende zorginstanties verschillende zorgmeldingen aan de huisarts van moeder gedaan, zo staat moeder bij de politie bekend wegens drugsmisbruik, huiselijk geweld, woedeaanvallen, vernielingen, maar ook dat zij onze kinderen met afscheidsbrieven zodanig betrok in haar suïcide pogingen dat onze jongste zoon (destijds 10 jaar) twee dagen na de TS van zijn moeder in de klas aangaf ook dood te willen. Hoewel deze feiten bekend waren bij de RvdK, huisvestte het RBV de kinderen zonder enige vorm van beschermingsonderzoek bij hun verwarde moeder. Zelfs toen moeder psychische behandeling weigerde verbond het RBV daar geen consequenties aan. Het feit dat zij in haar gekwelde toestand onze getraumatiseerde en met een schuldgevoel opgezadelde kinderen van school haalde en met de noorderzon is verdwenen, houdt mij elke nacht uit de slaap.

Terug naar de rol van de RvdK, om tot een raadsbesluit, of het nu is om een kinderbeschermingsmaatregel te adviseren of om deze te beëindigen behoren er raadsonderzoeken te worden gedaan. Deze onderzoeken dienen te worden uitgevoerd door geregistreerde professionals. De voor het beëindiging advies van de kinderbescherming verantwoordelijk teamleider, heeft zonder onze kinderen überhaupt ooit te hebben gezien, besloten het advies van het RBV tot beëindiging van de kinderbescherming zonder enige toetsing aan de rechtbank te geven. Dit terwijl de teamleider daar niet voor gekwalificeerd is, althans niet bij het SKJ (stichting kwaliteitsregister jeugd) staat geregistreerd als jeugdzorgwerker en nimmer aannemelijk heeft gemaakt dat er collegiale consultatie van daadwerkelijk bij het SKJ geregistreerde professional heeft plaatsgevonden. Evenmin heeft deze teamleider de direct betrokkenen, ouders en kinderen hierover gehoord of gezien.

De uitspraak van de eigen klachtencommissie ten spijt, de teamleider was niet gekwalificeerd om dit advies aan de rechtbank te geven. Ondanks het feit dat ik hem uitvoerig op de onjuistheid van zijn rapportage wees, volhardde de teamleider. Doordat de teamleider mijn inbreng niet met de rechtbank deelde, liet hij de rechter oordelen op basis van eenzijdige, niet meerzijdig partijdige informatie. Ik herken deze modus operandi, ik beschik over documenten waaruit blijkt dat mijn inbreng op het raadsrapport eveneens niet met de rechter werd gedeeld.

Als eindverantwoordelijke handelde de teamleider in strijd met jeugdwet artikel 3.3, hetgeen tevens strafbaar is gesteld met artikel 225 WvS.

De teamleider oordeelde louter op basis van papieren informatie, waarvan hij het ook nog eens niet nodig vond deze informatie te verifiëren. Hij stond niet open voor andere meer plausibele scenario's. In plaats van de bij een teamleider passende verantwoordelijkheid te nemen, tracht hij thans zijn gedragingen met klacht beslissingen van een niet neutrale klachtencommissie te rechtvaardigen. In deze lijn van denken past zijn hardnekkige weigering om een second opinion te laten uitvoeren, de Raad wil niet dat zijn wangedrag wordt blootgelegd en maakt daarbij misbruik van zijn positie om het ouders rechtens toekomstige second opinion onderzoek te ontfangen. Zijn ondeskundigheid komt verder naar voren uit het feit dat hij het niet nodig achtte om zowel beide ouders als kinderen of andere informanten in zijn advies te betrekken. De teamleider voer blind op het oordeel van één partij, t.w. het RBV.

Een partij onder wiens regie onze zoons na twee jaar kinderscherming bij een traumacentrum belandden. Ondanks de alarmerende rapportage maart '15 van maar liefst drie artsen, waarin deze hun grote zorgen over de ontwikkeling van onze kinderen hebben uitgesproken, stak het RBV vervolgens maar liefst negen maanden geen hand uit naar onze kinderen, liet hen daarmee feitelijk aan hun lot over waardoor hun problematiek dermate toenam dat zij moesten worden opgenomen in een traumacentrum.

Ik verwijs naar de recensies van deze voogdijinstelling op www.zorgkaartnederland.nl of de bevindingen van een ex-cliënt op www.vadercoach.nu. Ik breng in uw herinnering de gezinsdrama's van het afgelopen jaar, de overleden baby in Leeuwarden, de moord en zelfmoord Zandhuizen die plaatsvonden terwijl deze gezinnen onder regie stonden van het RBV. RBV toont zich niet leerbaar en gaat gemakshalve door met haar no matter what 'focus naar moeder beleid' c.q. 'traject zonder vader beleid', zoals in deze casus, ondanks de historie van drugsmisbruik, suïcidepogingen, huiselijk geweld etc. van de moeder. Het RBV voerde de kinderschermingsmaatregel daarenboven uit zonder daarvoor mandaat te hebben van de rechter.

In tegenstelling tot de RvdK vind ik dit beleid eenzijdig en inzonderheid voor onze kinderen buitengewoon onverantwoord.

De teamleider heeft een vérstrekkend oordeel over mijn kinderen geveld. Ik ben al ruim 13 respectievelijk 17 jaar de vader van onze kinderen, ik meen voor wat betreft mijn eigen kinderen, zeker gezien de achtergrond van de teamleider en de eenzijdige manier waarop hij tot een oordeel meent te moeten komen, meer in staat te zijn om over mijn eigen kinderen te oordelen dan de teamleider. De Raad heeft niet aannemelijk gemaakt dat mijn opvoedingsvaardigheden ter discussie staan of dat ooit hebben gestaan, evenmin is uit onderzoek gebleken dat er sprake is van psychische beperkingen bij mij. Als belangrijke factor in het leven van onze kinderen, negeerde de teamleider mij.

Door de beschermingsmaatregel van minderjarige kinderen op te heffen terwijl de kinderen net onder behandeling van een professioneel traumacentrum waren gesteld, nadat zij twee jaar bij hun suïcidale moeder in een dag en nacht geblindeerd huis moesten wonen, maakt hij zijn competenties als teamleider van de kinderbescherming niet waar.

Door het omstreden advies van deze niet meerzijdige, niet deskundige teamleider, heeft de Raad moeder de kans geboden om kort na het beëindigen van de kinderscherming de wijk te nemen. In de zorgelijke toestand waarin zij verkeert (onbehandelde psychische problematiek, zij weigerde elke behandeling) heeft zij onze getraumatiseerde kinderen van school gehaald en is met de noorderzon, mogelijk zelfs naar het buitenland, vertrokken.

Ik reken het de Raad zwaar aan dat hij geen goed zicht hield op de veiligheid van de aan zijn zorgen toevertrouwde kinderen.

Het maken van fouten is menselijk, maar de door de RvdK gedemonstreerde handelswijze getuigt van strafrechtelijk verwijtbare handelen daar de RvdK thans met behulp van een eigen, en daardoor niet neutraal te noemen, klachtencommissie zijn misdragingen probeert te camoufleren.

Het advies en klachtenbureau jeugdzorg, www.AKJ.nl signaleert een significante toename van klachten over jeugdzorg. Met de wijze waarop de teamleider uitvoering meent te moeten geven aan zijn taken laat zich deze zorgelijke ontwikkeling verklaren.

Omdat de teamleider de belangen maar ook de rechten en de veiligheid van minderjarigen heeft geschonden dan wel heeft kunnen laten schenden, wil ik mij hierover bij een onafhankelijke commissie beklagen. Ik verzoek de cliëntenraad onderzoek te entameren naar deze wantoestanden bij de RvdK. Ik kan al het gestelde degelijk onderbouwen en zal uiteraard mijn volledige medewerking aan het onderzoek verlenen.

Ter informatie, uit het let wel door ex-partner aangevraagde onderzoek door de professionals van Fier Fryslân kwam naar voren dat mijn opvoedingskwaliteiten niet ter discussie stonden of ooit hebben gestaan.

Voor het feit dat de RvdK meer dan eens ongekwalficeerd personeel inzette en haar cliënteel niet een doelmatige onafhankelijke klachtenprocedure bood en daarmee haar cliënteel niet dan wel onvoldoende

de mogelijkheid bood om voor de individuele belangen op te komen wens ik mij te eveneens te beklagen. Relevante wetgeving: Jeugdwet 4.2.1

Met de gedemonstreerde klachtprocedure waaronder het camoufleren van tekortkomingen, geeft de Raad niet voldoende blijk van het verbeteren van de kwaliteit van hulpverlening serieus te nemen, iets dat krachtens jeugdwet artikel 4.1.4 lid 1 wel van de Raad voor de Kinderbescherming wordt verwacht.

Nogmaals: De ontwikkelingsbedreigingen van mijn zoons zijn sinds de bemoeienissen van de Raad, vergeleken met de bevindingen van Fier Fryslân begin 2014 significant toegenomen, er ontstond vaderhaat, de kinderen raakten in een fors loyaliteitsconflict, hun schoolresultaten kelderenden, tijdens de kinderbescherming werden de jongens intensief blootgesteld aan psychische mishandeling en nu dus ook nog eens ontvoerd, moeder ging niet respectvol met de vader van haar kinderen om, proclameerde tegen vader gerichte berichten op internet en betrok ook daar onze kinderen in. Uit angst voor een demasqué obstrueert moeder al jaren elk contact tussen vader en zijn zoons. Niet alleen ik constateer dat, ook de rechtbank en medische professionals constateerden dat reeds in 2015 en de huidige ontwikkeling (ontneming/ontvoering) benadrukt dit nog eens.

Ik vraag mij in gemoede af hoeveel signalen de Raad moet hebben om dit in te zien. De raad heeft niet het recht mijn kinderen hun vader te ontnemen.

De raadsonderzoeker heeft willens en wetens geen gebruik gemaakt van de aan het raadsonderzoek gekoppelde gedragsdeskundige waardoor er nooit een deskundig oordeel over onze kinderen heeft plaatsgevonden.

Ik sta er op dat de Raad het welzijn en veiligheid van de kinderen prevaleert door onafhankelijk NIFP onderzoek niet langer in de weg te staan.